

Kristofer Forssblad Olsson, tf debattredaktör

Petter Ovander, tf biträdande redaktör

Vad tycker du?

SURFA aftonbladet.se/debatt

SKRIV Aftonbladet Debatt, 105 18 Stockholm

MEJLA debatt@aftonbladet.se

Har du en debattartikel och behöver tala med oss, ring 08-725 26 50

Alliansens tid är över – S och M bör regera

Bergström: Handlar om att få Sverige att fungera – ideologierna får vänta

Medierna väntar på Löfvens regeringsombildning, men rörande svaret på en större fråga tycks vi få vänta förgäves: Hur ska Sverige kunna regeras kommande år?

Verkligheten ger två avgörande förutsättningar. Den ena är att uppgiften är mycket stor, ty kärnan av nationen Sverige är under hårt tryck – gränsen, försvaret, polisens förmåga, den pågående avvecklingen av nästan halva elförsörjningen, arbete och utbildning för hundratusentals nyanlända. Den andra är att en riksdag med åtta partier gör det utomordentligt svårt att forma en regering som med kraft kan fokusera på huvuduppgiften. Förtroendet hos svenska folket är lågt och fallande för sittande regering, men även för nuvarande opposition. Folk ser att de båda är för svaga för uppgiften.

Läget motiverar ett vuxet och ärligt samtal om hur Sverige ska kunna regeras så att statens kärnuppgifter klaras. Men viljan saknas att föra det samtalet med medborgarna. Anna Kinberg Batra repeterar inövalda schabloner: Nej till varje samarbete med SD, men också nej till samverkan med S.

Vägen framåt är att Alliansen ska vinna valet 2018 och sedan regera. Alla kan se att detta är en illusion.

Under varje regerings värsta tidsfas – mitt i mandatperioden – har de fyra partierna i Alliansen tillsammans cirka 41 procent. De kommer inte att få en majoritet efter valet 2018. SD förblir

DEBATTÖREN

Hans Bergström

Docent i statsvetenskap, före detta chefredaktör DN.

DEBATTEN

Statsminister Stefan Löfven kommer inom mycket kort tid att presentera en ny regering. Men frågan kvarstår: Hur ska Sverige kunna regeras kommande år? Det är dags att gräva ner ideologierna och blockpolitiken – och se till att Sverige börjar fungera, skriver debattören.

Nu behövs en koalitionsregering med S och M – eller att M släpper fram en ensam S-regering, skriver debattören.

Foto: TT

tungan på vågen. Vi såg den handlingsförlamning som präglade Alliansregeringen under dess andra mandatperiod på grund av rädslan att få en majoritet emot sig.

Kinberg Batra har själv dödförklarat Decemberöverenskommelsen, som var till för att största minoritetsblock skulle kunna regera. I Malmö i helgen hävdade hon att SD i viktiga frågor, som skatte- och bidragspolitiken, ligger mest till vänster. Hur tror hon sig då klara att som

statsminister för en allians i minoritet driva igenom en kraftfull regeringspolitik?

Härtill kommer att Alliansen rymmer samma splittring som nuvarande regering i centrala frågor: Migrationspolitiken och kärnkraften. C förlamar en borgenlig minoritetskoalition på samma sätt som MP utgör en svårighet för Löfven.

En alliansregering i minoritet efter valet 2018 skulle snart nog få se ett fall i opinion och auktoritet – och enda icke-socialist-

iska parti att ta hand om missnöjet skulle vara SD.

Tomas Eneroth, S gruppleddare, har rätt när han på AB Debatt (20/5) skriver: Sverige behöver inte mer av blockpolitik, utan mindre. Den skadliga blockpolitiken behöver brytas, hävdar Eneroth. Samma linje har drivits av Stefan Löfven, liksom av LO:s politiskt erfarne ordförande.

Men det har varit stumt på andra sidan blockgränsen, uppenbart av partiegoistiska skäl. När

Vägen framåt är att Alliansen ska vinna valet 2018 och sedan regera. Alla kan se att detta är en illusion.

möjligheten till omprövning av regeringsfrågan gavs i december 2014, genom att bordet hade välts i budgetomröstningen, använde Alliansen samtalen till att driva fram ett kontrakt om fortsatt blockpolitik fram till 2022 i stället för de öppningar Sverige behövt. M-ledningen har rent av gått in för att stärka Vänsterpartiets utpressningsmakt gentemot Stefan Löfven, genom att hävda att denne måste ha Sjöstedt med på budgeten.

Vad som nu skulle behövas är en koalitionsregering med S och M, eller att Moderaterna släpper fram en ensam S-regering mot löfte om, med Thomas Eneroths formulering, långsiktiga och hållbara överenskommelser i viktiga framtidsfrågor. Och det borde ske nu, med eller utan nyval. Det är inte försvarbart att vänta i ytterligare två och ett halvt år, med illusionen att det då ska uppstå förutsättningar för en kraftfull blockregering.

Som Leif GW Persson uttrycker det när han i "Bombmakaren och hans kvinna" låter forma en stor kriskoalition S/M: "Vad det nu handlade om var att se till att få Sverige att fungera i den enklaste praktiska meningen. Först när man var klar med det var det dags att återgå till ideologin".

Hans Bergström

Replik Blockpolitiken

Moderaterna driver regeringen framför sig

Tomas Eneroth (S) ger uttryck för en stressad och svag regering. Det syns inte minst i bristen på reformer för att vända utvecklingen i ett Sverige som är på väg åt fel håll.

Moderaterna driver regeringen framför sig. Det är tydligt bland annat i migrationspolitiken, där regeringen till slut nu genomför flera av Moderaternas förslag. Nästa vecka fattas till exempel beslut i justitieutskottet om att häva karenstiden för id-

Replik på debattartikeln "M närmar sig SD – och det skrämmar", publicerad den 20 maj. Läs debatten på aftonbladet.se/debatt.

kontrollerna, något vi föreslog från början. Samtidigt har riksdagen fattat beslut om nästan 200 av allianspartiernas förslag, om bland annat straffskärpningar, mer kunskap i skolan och arbete mot våldsbejakande extremism.

Moderaterna och Alliansen har visat att vi är beredda att träffa breda överenskommelser

med regeringen. Regeringspartierna har dock så svårt att komma överens med varandra att arbetet, inom båda dessa områden, inte kommer framåt. Det är inte ansvarsfullt. Alliansen fortsätter att samarbeta med varandra i riksdagens utskott och lägger fram gemensamma förslag. För att Sverige ska klara att möta dagens utmaningar och stå rustat för framtiden krävs stabila offentliga finanser. Allianspartierna presenterade i vårbudgeten

våra gemensamma prioriteringar och vår plan för en politik tillbaka till överskott. Vi kommer att lägga fram ett gemensamt valmanifest inför valet 2018.

Eneroths påståenden är ännu ett försök att blanda bort korten, där regeringen använder tomma uttalanden och symboliska markeringar i stället för att genomföra de nödvändiga reformer som krävs för ett Sverige som kan mer.

Jessica Polfjärd

Gruppleddare (M) i riksdagen

Läs mer

Det kostar – men vi tjänar på att bli fler

■ Läs Stefan Schedin, universitetslektor i sociologi, på www.aftonbladet.se/debatt.